Hashem as Teshuva Coach:

Kayin, Eliyahu and Yonah

דברים ל:יט

ַבַּעַרָּת בָּנֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָּבֶץ <u>הַחַיִּים וְהַמָּוֹוֶת נָתְתִּי לְפָּנֶּיךְ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָּלֵה וּבְחַרְתָּ בַּחַיִּים</u> ָלְמַעַן תְּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךְ:

Mentoring קין:

Introduction to Teshuva

3) In the course of time, Cain brought an offering to 'ה from the fruit of the soil; (4) and Abel, for his part, brought the choicest of the firstlings of his flock. 'ה paid heed to Abel and his offering, (5) but to Cain and his offering [God] did not turn. Cain was very upset and his face fell. (6) And 'ה said to Cain, "Why are you upset, And why is your face fallen? (7) If you do right, there will be uplift. But if you do not do right, Sin crouches at the door; Its urge is toward you, Yet you can be its master."	בראשית ד:ג-טוּ ג) וַיְהָי מִקֶּץ יָמִים וַיָּבֵּא לַּיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמֶה מִנְחָה לַה': (ד) וְהָּבֶל הֵבִיא גַם־הָוּא מִבְּכֹרָוֹת צֹאנִוֹ וּמֵחֶלְבַהֶן וַיִּשַׁע ה' אֶל הֶבֶל וּמֵחֶלְבַהֶן וַיִּשַׁע ה' אֶל־קָיִן וְאֶל־מִנְחָתִוֹ לָא שָׁעֵה וַיְּחַר לְקַיִּן מְאֹד וַיִּפְּלָוּ פָנֵיו: וֹ) וַיִּאמֶר ה' אֶל־קָיִן לֻמָּה חָָרָה לָּךְ וֵלָמָּה נָפְלָוּ פָנֶיךְ: (ז) הַלְּוֹא אִם־תִּיטִיבֹ שְׁאֵׁת וְאִם לְּא תִיטִׁיב לַפֶּתַח חַטָּאַת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשְׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בְּוֹ:
Why are you angry. Why are you jealous that I accepted your brother's offering? I did not do so arbitrarily nor was it unjust.	ספורנו על בראשית ד:ו למה חרה לך. למה קנאת באחיך כדואג על שקבלתי קרבנו ברצון הנה לא היה זה רצון פשוט או שלא כדין
Why are you depressed. It is pointless to brood over the past when the matter can be rectified.	ספורנו על בראשית ד:ו <u>ולמה נפלו פניך</u> . כי כשיש לקלקול איזו תקנה אין ראוי להצטער על מה שעבר אבל ראוי להשתדל להשיג תיקון לעתיד
If only you improve yourself you will also be welcome in My eyes. Every lofty level of greatness is lying in wait for you, ready to become yours.	ספורנו על בראשית ד:ז <u>הלא אם תיטיב.</u> עצמך ותשתדל להיות גם אתה לרצון הלא אם תיטיב,שאת. רום המעלה וההתנשא רובץ לפניך ומוכן שיהיה לך שאת
For it longs for youas the Rabbis say, " a person's evil inclination overcomes him every day".	ספורנו על בראשית ד:ז <u>ואליך תשוקתו.</u> כאמרם ז"ל, יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום

'אדרת אליהן (בן איש חי) על בראשית ד

אל תחשוב שלא תתנשא עוד לבד **ותשאר** במדרגותיך אפס לפתח חטאת רובץ

But you should rule it. It is within your power to overcome the power of the evil urge thanks to the divine image,... "the Lord will not abandon him to his power".

רד״ק על בראשית ד:ז <u>אתה תמשל בו.</u> בידך להתקומם עליו בצלם

אתה תמשל בו. בידך להתקומם עליו בצלם אלקים כאמרם שם ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, שנ' ה' לא יעזבנו בידו

It will have control over you only if you do not actively remove it from your presence. If you want to, you can control it.

By saying these words G'd taught Kayin the power of free choice. Moses alluded to this when in his parting speech he said to the Jewish people. "See here, I have placed before you this day life, and the good, or death and the evil—choose life!"

'רד״ק על בראשית ד

הוא ימשול בך ויכשילוך אם לא תסירנו מעליך, ואם תרצה אתה תמשול בו ותכניעו לפניך, ובזה הראה לו היכולת הנתינה בבחירה, כמו שאמר משה רבינו ע"ה (דברים ל"א ט"ו) "הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע ובחרת בחיים

The reason that G'd addressed him was to discipline him and to teach him how to repent, for him and for subsequent generations.

'רד״ק על בראשית ד

ויאמר ה', היה הדבור עמו כדי לייסרו ולהושיבו
 למוטב וללמדו דרך תשובה לו ולדורות הבאים
 כי החוטא יש לו כפרה אם ישוב בתשובה שלימה

אליהו הנביא

Coaching the Coach: Hacking the Process

1) When Ahab told Jezebel all that Elijah had done and how he had put all the prophets (of Baal) to the sword, (2) Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, "Thus and more may the gods do if by this time tomorrow I have not made you like one of them." (3) And he saw and he fled at once for his life. He came to Beer-sheba, which is in Judah, and left his servant there; (4) he himself went a day's journey into the wilderness. He came to a broom bush and sat down under it, and prayed that he might die. "Enough!" he cried. "Now, Hashem, take my life, for I am no better than my fathers." (5) He lay down and fell asleep under a broom bush. Suddenly an angel touched him and said to him, "Arise and eat." (6) He looked about; and there, beside his

מלכים א' יט: א-יט

א) וַיַּגָּד אַחְאָב ֹ לְאִיזֶּ כֶּל אֵּת כְּל־אֲשֶׁר עָשֶׂה אֵלְיֵהוּ וְאֵׁת כְּל־אֲשֶׁר עָשֶׂה אֵלְיֵהוּ וְאֵת כְּל־אֲשֶׁר עָשֶׂה אֵלְיֵהוּ וְאֵת כְּל־אֲשֶׁר הָבֶּג אֶת־כְּל־הַנְּבִיאִים בָּחָרֶב: (ב) וַהִּשְׁלָח אִיזֶבֶל מַלְאֶּךְ אֶל־אֵלְיֶהוּ לֵאמֶר כְּה־יַעֲשָׂוּן אֲלֹהִים וְכָּה יְוֹסִפֹּוּן כִּי־כָּעֻת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַּעְלוּ שָׁבּ כְּבָּשְׁר לִיהוּדֶה וַיַּנָּח אֶת־נַעְלוֹ שָׁם: נְג) וַיִּיְבְּר זְיִהוּדֶה וַיַּנָּח אֶת־נַעָלוֹ שָׁם: נִיג) וְיִּישְׁאַל אֶת־נַעְלוֹ אֶת־נַעָלוֹ שָׁם: (ד) וְהְוּא־הָלָךְ בַּמִּדְבָּר ֹ דֶּישִׁץ אָת־נַפְשׁוֹ לְמֹוּת (דֹיָם (אחת) [אֶחֶד] וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמֹוּת הַיִּתם (אחת) [אֶחֶד] וִיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמֹוּת הַיִּתם (אחת) [אֶחֶד] וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמְה אָתָד מִבְּלִי (וּ) מֵאְבֹּתְי: (ה) וַיִּשְׁכַב וִיִּשְׁן תַּחַת רְצָפִים וְצַפְּחַת מֵיִם אֶחֶד וְיִשְׁכָּב וִיִּשְׁן תַּחַת רְצָפִים וְצַפְּחַת מֵיִם וּיִבְּבְּלוֹ וְיִשְׁבָּל וְיִשְׁבָּל וְיִישְׁבְּ וֹיִישְׁבָל וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבְּל וְיִישְׁבְּל וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבָּל וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבְּל וְיִישְׁבְּ מִלְאַרְ וּיִשְׁבְּל וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבְּל מְיִרְבְּבְיּתְ וְיִבְּבְּל וְיִישְׁבְּ וְיִישְׁבְּים וְצִיּשְׁכִים וְצִּבְּחָת מֵיִם וּיִשְׁבָּב וִיִּשְׁבְּבוֹ וְיִשְׁבְּבְי (ז) וַיִּשְׁב מְנִים וְצִישְׁבְּ מִנְבְּבְּים וְיִּשְׁבְּבְּנִים וְיִבְּעִבְּים וְיִבְּעִיבְּ וִיִּשְׁבְּב וִיִישְׁבְּב וִיִּשְׁבְּבְי (ז) וַיִּשְׁבּב מִּלְאַרְ בָּנִישְׁב וְיִישְׁבְּב וֹיִישְׁבְּב וְיִישְׁבָּב וֹיִישְׁבְּב וֹיִבּיִים וְצִיּשְׁב וְיִישְׁבְּב וִיִישְׁבְּב וִיִישְׁבְּב וְיִישְׁבְּב וֹיִישְׁבּב וֹיִישְׁבּב וִייִּשְׁבְּתְי בְּיִים וְנִישְׁבּב מִים וְבִּבְּער בְּוֹים בְּעִבְּים וּיִישְׁבּב וִייִּשְּבּב וִייִשְׁבּב וֹיִישְׁבּב וֹייִישְׁבּב וֹייִישְׁבּב וֹיוּישְּבְּב בְּיִבּים וּבְיּב מִבְּבְּב מִּיבְּים וּבְּבְּער בְּשִׁבְּער בְּיִבּים וְצִבּּחְת מִיּבְים וּיִים וְבִיּבְּבְּים וְיִיּבְּים וְיִים עְבְבְּחִים וּיִבּים וְבִיּב מְּבְּבּב מִּים וּבְּיִבּב מִיּבְּבְּים וּיִּבּבְיוֹים בְּיִים וְיּבּבְּים וּיוּים בּבּיוּים וּיִים וּיִים וּבְּיוּים בּיוּיוּים בְּיוּים בְּיוּב וּיִים וּיִים בְּיּבְּיִים בְּים

head, was a cake baked on hot coals and a jar of water. He ate and drank, and lay down again. (7) The angel came a second time and touched him and said, "Arise and eat, because there is a long journey ahead of you." (8) He arose and ate and drank; and with the strength from that meal he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God at Horeb. (9) There he went into a cave, and slept there.

Then the word of GOD came to him: "Why are you here, Elijah?" (10) He replied, "I have been zealous for God, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to kill me" (11) "Come out," Hashem called, "and stand on the mountain before GOD."

And lo, GOD passed by. There was a great and mighty wind, splitting mountains and shattering rocks by GOD's power; but GOD was not in the wind. After the wind—an earthquake; but GOD was not in the earthquake. (12) After the earthquake—fire; but GOD was not in the fire. And after the fire—a still, small voice. (13) When Elijah heard it, he wrapped his mantle about his face and went to the entrance of the cave. Then a voice addressed him: "Why are you here, Elijah?" (14) He answered, "I have been zealous for the Hashem; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." (15) GOD said to him, "Return on your path, [and] go to Damascus. Anoint Hazael as king of Aram.

הַדָּרֶר: (ח) וַיָּקָם וַיִּאכַל וַיִּשְׁתָּה וַיִּלֶּךְ בְּכְּחַ וּ הָאֲכִילָה הַהִּיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַּיְּלָה עַד הַּר הָאֱלֹקִים חֹרֵב: (ט) וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־הַמְּעֻרָה וַיִּלֶּן שָׁם וְהַנֵּה דְבַר־ה' אֵלֶיו וַיִּאמֶר לוֹ מַה־לְךְ פָּה אֵלְיֶהוּ: (י) וַיִּאמֶר קַנָּא קְנֵּאתִי לַה' אֱלֹקי צְבָקוֹת כִּי־עָזְבְּוּ בְרִיתְרְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁל אֶת־מִזְבְּחֹתָיִךְ הָלָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךְ הָרְגִּוּ בָּחֶרֶב וְאִוְּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשִׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהָהּ:

יא) וַיֹּאמֶר צֵּא וְעָמַדְתָּ בָּהָר ֹ לְפְנֵי ה' וְהַנֵּה ה' עֹבֵּר וּהְיּחָ גְּדוֹלֶה וְחָדֶּק מְפָרֵק הָרִֹים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לִפְנֵי ה' לְא בָּרָוּחַ ה' לְא בָּרָוּחַ ה' וְאַחַר הָרֹוּחַ לַּעשׁ לְא בָּרֻעשׁ ה':

ה' לְא בָּרָוּחַ ה' וְאַחַר הָרוּחַ לַּעשׁ לְא בָּרֻעשׁ ה':

דְּמָמֶה דַקֶּה: (יג) וַיְהִי כִּשְׁמִעַ אֵלְיָּהוּ וַיֵּלֶט פָּנִיוֹ בְּאַדְרְתוֹ וַיֵּצֶא וַיִּעֲמֶד פָּתַח הַמְּעֶרֶה וְהִנֵּה אֵלִיוֹ לְוֹל וְיֹבֹץ בְּתִּח הַמְּעֶרֶה וְהַנֵּה אֵלִיוֹ לְוֹל וַיִּאמֶר מַה־לְּךָ פָּה אֵלִיְהוּ: (יִד) וַיִּאמֶר בְּנָפִי יִשְּׁרָאֵל בְּבֹּר בְּרִיתְךָּ בְּנָי יִשְׂרָאֵל עָבֹר וּ בְּתְיתְרָּ בְּנָי יִשְׂרָאֵל עָבוּ וּשְׁרָבָּוּ בְּרִיתְרָּ בְּנָי יִשְׂרָאֵל עָבוּ וּשְׁרָבִּי בְּרִיתְרָ בְּבָּרְ מִדְבָּרָ בַּחְתָרֵב (סִוּ וְאָת־נְבִּשְּׁיִי לְהַחְתָּהּ: [ס]

נְאוֹ וַיִּאמֶר ה' אֵלָיוּ לֶרְ שָׁוּב לְּדַרְכְּךְ מִדְבַּרָה תִּבְּיָה דַמֲשֶׁלְ וּטוֹ וַלָּךְ שָׁוּב לְתַלְרְבָּן עַל־אֲרָם:

מלבים על מלכים יז:ד

הזמין פרנסתו ע"י עורבים שהם אכזרים בטבעם **למען יזכור כי כן התאכזר על העם להמיתם ברעב**

אברבנאל על מלכים יט:א

ראה עצמו בסכנה והלך למלט על נפשו, וכפי מה שפירשתי למעלה שאליהו לא באהו דבור אלקי כלל לא בהר הכרמל ולא אחריו, יהיה פירוש הכתוב ש**ראה אליהו שה' סר מעליו ולא דבר לו כלל**

מלבי״ם על מלכים יט:ג

וילך אל נפשו כי אליהו היה מתבודד רוב ימיו ועוסק בשלמות עצמו להשלים את נפשו, רק בעת הצורך היה נביא שלוח אל העם, ואחר שראה שכל הנפלאות שעשה לא פעלו, ראה כי אין לו עסק להשלים את העם, ולכך קם וישב ללכת אל השלמת נפשו.

רלב"ג על מלכים יט':ט

<u>והנה דבר ה' אליו ויאמר</u>. אחשוב כי בתחלה בא אליו דבר ה' על דרך הנבואה ו**שאל לו הש"י מה לך** פה אליהו ואע"פ שכבר ידע זה הש"י על דרך אמרו לקין אי הבל אחיך, והנה השיב אליהו כי הוא מקנא לש"י כי בני ישראל עזבו את ברית התורה והרסו מזבחות הש"י כי לא רצו לעבוד כי אם אלהים אחרים והרגו נביאי השם בחרב כי כבר הרגה אות' איזבל כמו שקדם ונשאר אליהו לבדו מן הנביאים הידועים לה ובקשה להרוג אותו,

וכאילו שאל מהש"י על זה שיקום נקמתו על אלו הרעות שעשו ישראל, והנה קרה זה לאליהו מרוב כעסו על חטאת ישראל אז אמר לו הש"י שיצא ויעמוד בהר לפני ה' ר"ל כי כשיראה לו כבוד ה' אז יצא מהמערה וידמ' שכבר עשה זה הש"י כדי שיבקש אליהו רחמים על ישראל לא שיתפלל להשחיתם על רוע מעלליהם כי היה רצון הש"י להאריך להם אפו כדי שישובו אליו ולזה הראה לו הדברים המשחיתים כמו הרוח הגדולה והחזקה שהיא מפרקת הרים ומשברת סלעים וידמה כי מרוב כעס אליהו על רוב חטאת ישראל לא שם אל לבו להבין את דבר המראה הזאת ולזה השיב אופן שאמר בראשונה.

יונה Coaching

יונה ג:ד-י

- 4) Jonah started out and made his way into the city the distance of one day's walk, and proclaimed: "Forty days more, and Nineveh shall be overthrown!" (5) The people of Nineveh believed God.
- (10) God saw what they did, how they were turning back from their evil ways. And God renounced the punishment that had been planned for them, and did not carry it out.
- is why I fled beforehand to Tarshish. For I know that You are a compassionate and gracious God, slow to anger, abounding in kindness, renouncing punishment. (3) Please, G-d, take my life, for I would rather die than live." (4) GOD replied, "Are you that deeply grieved?" (5) Now Jonah had left the city and found a place east of the city. He made a booth there and sat under it in the shade, until he should see what happened to the city. (6) The G-d provided a Kikayon tree which grew up over Jonah, to provide shade for his head and save him from discomfort. Jonah was very happy about the

- ד) וַיָּחֶל יוֹנָהֹ לָבָוֹא בָּעִּיר מַהְלַּךְ יָוֹם אֶחֶד וַיִּקְרָאֹ וַיֹּאמֵׁר עָוֹ**ד אַרְבָּעִים יֹוֹם וְנִינְוַה נֶהְפָּכֶת:** (ה)
- (י) וַיַּרְא הָאֱלֹקִיםׂ אֶת־מַּנְעֲשֵׂיהֶּם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיַּנָּחֶם הָאֱלֹקִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לַהֵם וְלָא עֲשֵׂה:

יונה פרק ד'

א) וַיּרֶע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלֶה וַיּחָר לְּוֹ: (ב) וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־ה' וַיֹּאמַׁר אָנֶה ה' הַלוֹא־זֶה דְבָּרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָת עַל־כֵּן קְדַּמְתִּי לִבְרָחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּהֹ אֵל־חַנְּוּן וְרַחוֹּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶׁסֶד וְנָחֶם עַל־הָרֶעָה: (ג) וְעַתָּה ה' קַח־נָא אֶת־נַפִּשִׁי מִמֶּנְיּ כִּי טָוֹב מוֹתָי מֵחַיִּיִ: {פ} (ד) וַיִּאמֶר ה' הַהֵּיטֶב חַרָה לַּךְ: (ה) וַיִּצֵא יוֹנַהֹּ plant. (7) But the next day at dawn God sent a worm, which attacked the plant so that it withered. (8) And when the sun rose, God provided a sultry east wind; the sun beat down on Jonah's head, and he became faint. He begged for death, saying, "I would rather die than live." (9) Then God said to Jonah, "Are you so deeply grieved about the plant?" "Yes," he replied, "so deeply that I want to die." (10) Then GOD said: "You cared about the plant, which you did not work for and which you did not grow, which appeared overnight and perished overnight. (11) And should not I care about Nineveh, that great city, in which there are more than a hundred and twenty thousand persons who do not yet know their right hand from their left, and many animals as well!"

ָמְן־הַעִּיר וַיִּשֵׁב מְקָדֶם לַעִיר וַיַּעשׁ לוֹ שַׁם סַכָּה וַיַּשֶׁב תַּחָתֵּיה בַּצֵּל עַד אֲשֵׁר יִרְאֶה מַה־יִהְיָה בַּעִיר: (ו) וַיָּמֵן ה'־אֶצלקים קִיק״וֹן וַיַּעֵל וֹ מֵעֵל לְיוֹנַה ַלְהָיָוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לְוֹ מֵרָעָתֻוֹ וַיִּשְּׁמֵח יוֹנֵה עַל־הַקּיקַיָּוֹן שָׂמְחָה גִּדוֹלָה: (ז) וַיִּמֵן הָאֱלֹקִים תּוֹלֵעַת בַּעַלְוֹת הַשַּׁחַר לַמְּחֲרֶת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיָוֹן וַיִּיבַשׁ: (ח) וַיָּהִי וֹ כָּזָרַחַ הַשָּׁמֵשׁ וַיַּמַן אֱלֹקִים רַוּחַ ַקַדִים חֲרִישָּׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רָאשׁ יוֹנַה וַיִּתְעַלֶּף וַיִּשָּאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לַמוּת וַיֹּאמֵר טָוֹב מוֹתִי מַחַיִי: (ט) וַיָּאמֶר אֱלֹקִים אֱל־יוֹנָּה הַהֵּיטֵב חַבֵּה־לְּךֶּ עַל־הַקּיִקְיָוֹן וַיֹּאמֶר הַיָטֶב חָרָה־לִי עַד־מָוֶת: (י) וַיִּאמֶר ה' אַתָּה ַחַסְתַּ עַל־הַקֵּיקּיֹון אֲשֶׁר לֹא־עַמֵּלְתַּ בָּוֹ וְלָא גְדַּלְתָּוֹ שַׁבַּן־לַיִלַה הַיָה וּבָן־לַיִלָה אַבַד: (יא) וַאֲנִי לְא אַחוֹּס עַל־נִינָוֶה הָעִיר הַגָּדוֹלֵה אֲשֶׁר יֶשׁ־בַּהּ הַרְבֵּה ָמִשָּׁתֵּים־עֲשָׂרֶה רָבֿוֹ אֲדָֹם אֲשֶׁר לְא־יַדַע בַּין־יִמִינָוֹ לִשָּׁמֹאלוֹ וּבְהֶמֶה רַבָּה:

מלבים על ד:ד למה ישב מקדם לעיר לראות מה יהיה בעיר, הלא כבר ידע כי נחם ה' על הרעה?

מצודת דוד ד:ד עד אשר יראה וגוי. כי חשב אולי לא יעמדו בתשובתם ותחזור הגזירה למקומה: רד"ק ד:ה ויצא, מקדם לעיר. ישב לו במקום שהוא מזרח לעיר עד אשר יראה אולי לא יעמדו בתשובתם ותשוב הגזרה עליהם:

ראש השנה טז ב:ד׳ וא"ר יצחק אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה שנאמר (בראשית כא, יז) כי שמע אלקים אל קול הנער באשר הוא שם

רש"י על בראשית כא:יז באשר הוא שם. לְפִי מַעְשִּים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עַכְשָׁו הוּא נִדּוֹן, וְלֹא לְפִי מַה שָּהוּא עָתִיד לַעֲשׂוֹת (ראש השנה ט"ז), לְפִי שֶּׁהָיוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁבת מְקַטְרְגִים וְאוֹמְרִים רְבּוֹנו שֶׁל עוֹלָם, מִי שָּׁעָתִיד זַרְעוֹ לְהָמִית בָּנֶיךְ בַּצָּמָא אַתָּה מַעֲלֶה לוֹ בְּאֵר, וְהוּא מְשִׁיבָם עַכְשָׁו מַה הוּא, צַדִּיק אוֹ רָשָׁע? אָמְרוּ לוֹ צַדִּיק, אָמַר לָהֶם לְפִי מַעֲשָׂיו שֶׁל עַכְשָׁו אֲנִי דָנוֹ, וְזֶהוּ בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם.

Teshuva Coaching at a Glance:

	Kayin	Eliyahu	Yonah
Issue/Concern:	Jealousy/anger (Don't harm brother Hevel)	Dangerously harsh on Bnei Yisrael (Don't harm Bnei Yisrael) Despair	Refusal to help Ashur (Don't harm Ninveh) Despair
Intervention:	WarningEducationHope	 Sends Malach Food Touch Encouragement Goals Meeting Questioning & discussion Show & tell 	 1. Fish Storm Big fish Brings him to work 2. Follow-Up Kikayon explanation
Result/Progress:	Kills Hevel	Repeats identical harsh statement- unchanged	Davened prophesied to Ninveh Bitter
Epilogue:	1. Denial 2. Requests reprieve from punishment	לרא־נַשִּׁר לִיבִּעַרָר אַלָּיָהוֹ אַלָּיו וְהָאָ בִּיבִּים בָּעָשָׂר וַיִּשָּׁבַר אַלִּיו וְהָאָ בִּיבִּים בָּעָשָׂר בִיהָאָ אַלִּיו אַלְרָ שִּׁר בִּיבָּים בָּעִבּים בְּעִבְּיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבִים בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבִים בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִב בְּעִבְיִם בְּעָבְיִם בְּעָבְיִב בְּעִבְּיִב בְּעִבְיבִים בְּעָבְיִב בְּעִבְיבִים בְּעָבְיִב בְּעִבְּיב בְּעָבְיבִים בְּעָבָּיִם בְּעָבְיבִים בְּעָבְיבִים בְּעָבָיבִים בְּעָבְיבִים בְּעָבְיר בִּבְּלִייִּבִּים בְּעָבְיר בִּבְּבְּבִים בְּעָבְיר בִּבְּבִּבְים בְּעָבְיר בִּבְּבִיים בְּעָבְיר בִּבְּבִּבְים בְּעָבְיר בִּבְּבִּבְיים בְּעָבְיר בְּבִּבְיבִּים בְּעָבְיר בְּבִּבְיבִּים בְּעָבְרִר בִּבְּבִּים בְּעָבְיר בִּבְּבִּים בְּעָבְר בִּבְּבִּים בְּעָבְיר בְּבִּבְיבִּים בְּעָבְרִר בִּבְּבְיבִים בְּעַבְּר בְּבִּבְיבִים בְּעַבְרִר בְּבִּבְיבִים בְּעַבְרִר בְּבִּבְיבִים בְּעַבְרִר בִּבְּבִיבְיבִים בְּבִּבְיבִים בְּעַבְרִר בְּבִּבְיבִים בְּבְעבִּרִר בְּבִּבְיבִים בְּעבְּרָב בְּבִּבְיבִים בְּבְיבִים בְּבְעבִּבְר בְּבִּבְיבִּים בְּבִיבְיבִּים בְּבִּבְיבִּים בְּבְעבִּרִר בִּבְּבְיבִּיבִים בְבִּבְיבִים בְּבִּבְיבִים בְּבְבִּבְיבוּב בְּבִבּבְיבִּיבוּ בְּבַבְיבוּבוּב בְּבִּבְבִּבוּב בְּבִּבְיבִּיבוּב בְּבִּבְיבִּבוּבוּבְיבוּבוּב בְּבּבּבְיבוּבוּב בְּבִּבּביב בְּבּבּביב בּבּבּבּבּיבוּב בְּבִּבּביב בּבּבּבּביב בּבּבּבּבּביב בּבּבּבּ	4. No tefillah or acknowledge ment post-Kikayon message from Hashem.